

بسم الله الرحمن الرحيم

تاریخ : 1386/11/21

حی علی خیر العمل، مظہر دعوت به ولایت ائمہ علیہم السلام :

بحث امروز در این مورد است که حی علی خیر العمل، در حقیقت دعوی بود به ولایت ائمہ عصمت و طهارت علیہم السلام و هیئت حاکمه تلاش می کرد که هر آنچه از مظاہر ولایت است و اشاره یا کنایه به ولایت دارد را، حتی المقدور در جامعه مطرح نشود. در روایات اهل بیت علیہم السلام نکاتی را می بینیم که صراحة دارد بر این که حذف حی علی خیر العمل، با انگیزه مخالفت با ولایت اهل بیت علیہم السلام بوده.

شیخ صدوq در علل الشرایع و در عيون اخبار الرضا از آن حضرت روایت می کند که در مورد اذان از حضرت سؤال کردند:

فأخبرني عن الأذان لم أمروا؟ قال لعل كثيرة؛ منها: أن يكون تذكيرا للساهي و تنبيها للغافل و تعريفا لمن جهل الوقت؛... فجعل النداء إلى الصلاة في وسط الأذان؛ فقدم قبلها أربعا التكبيرتين و الشهادتين و آخر بعدها أربعا. إلى الفلاح، ثم دعا إلى خير العمل مرغبا فيها و في عملها و في أداعها؛ ثم نادي بالتكبير و التهليل ليتم بعدها أربعا.

از اذان برای ما بگو که فلسفه تشريع اذان چه بوده؟ گفت: علل زیادی دارد و یکی از آنها یاد آوری افراد بی توجه است، تا تنبیه باشد برای غفلت ورزان، آگاهی باشد برای کسانی که وقت نماز را نمی شناسند... دعوت به نماز در وسط اذان قرار گرفته است، قبل از حی علی الصلاه، دو تکبیر و دو شهادتین آمده و بعد از آن هم چهار مورد آمده (تكبیرین و شهادتین)، حی علی الفلاح در اذان دعوت می کند به نماز برای رستگاری؛ دعوت می کند مردم را به خیر العمل، در

حالی که مردم را ترغیب می کند به عمل به آن و اداء آن خیر العمل؛ در آخرش هم دو تکبیر و دو تهلیل دارد تا کامل شود.

علل الشرائع، شیخ الصدوq، ج 1، ص 258 - عيون اخبار الرضا (علیه السلام)، ج 2، ص 103.

در اینجا، امام رضا علیه السلام فلسفه یا حکمت ظاهري اذان را مطرح می کند و این که چرا اذان تشریع شده، با توجه به ظاهر قضایا و برداشت عموم مردم، این را می گوید. اما از آنجائی که در اسلام هر چیزی، هم ظاهر دارد و هم باطن، همان طور که در روایات اهل سنت آمده، هیچ یک از آیات قرآن نیست مگر آن که : **له ظاهر و باطن** و در بعضی از روایات است که: **و لکل آیة باطن و لباطنه باطن حتی سبعین بطن**، تا هفتاد بطن و معنا برای هر یک از آیات وجود دارد. در روایات شیعه هم از این گونه روایات به وفور یافت می شود. خود سیوطی در کتاب الإتقان چندین روایت دارد در این زمینه که هر یک از آیات قرآن دارای ظاهر و باطنی است **وَلَا يَمْسُهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ** (سوره واقعه، آیه 79) شاید معنایش این باشد که آن باطن و حقیقت احکام و آیات را جز پاکان، نمی توانند درک کنند و مراد از مطهرون خداوند فقط می خواهد پلیدی و گناه را از شما اهل بیت دور کند و کاملاً شما را پاک سازد.

إِنَّمَا يَرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهَبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَ يَطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا.

سوره احزاب (33)، آیه 33.

این کاملاً مشخص و روشن است و همچنین در رابطه با:

فَأَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

اگر نمی دانید، از آگاهان بپرسید.

سورة نحل (66)، آیه 43

مراد از اهل ذکر که حقائق را می دانند، اهل بیت علیهم السلام هستند.

آن کسانی که تأویلات قرآن را می دانند:

وَ مَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ

در حالی که تفسیر آنها را، جز خدا و راسخان در علم، نمی دانند.

سورة آل عمران (3)، آیه 7

راسخون در علم، اهل بیت علیهم السلام هستند.

امیرالمؤمنین علیه السلام در نهج البلاغه هم می فرماید:

دروغ می گویند غیر از ما، کسانی که ادعا می کنند ما راسخ در علم هستیم و تأویل در قرآن را می دانیم.

حی علی خیر العمل یعنی نیکی به حضرت فاطمه(س) و فرزندان او :

لذا ما هم نسبت به نماز و حج و زکات و اذان، می گوئیم که هر کدام ظاهر و باطنی دارد.

در رابطه با اين قضيه روایتي از امام باقر عليه السلام هست که مي گويد:

عن محمد بن مروان عن أبي جعفر عليه السلام، قال: أتدرى ما تفسير حي علي خير العمل؟ قال: قلت لا، قال: دعاك إلى البر، أتدرى بُرُّ من؟ قلت: لا، قال: دعاك إلى بُرُّ فاطمة و ولدها (عليهم السلام).

اي محمد! آيا مي داني تفسير حي علي خير العمل چيست؟ گفت: نه، گفت: دعوتی است به سوي نیکی و بُر، آيا مي داني مراد از بُر، نیکی بر چه کسانی است؟ گفت: نه، گفت دعوت به نیکی حضرت فاطمه زهراء سلام الله عليها و فرزندان حضرت فاطمه زهراء (سلام الله عليها).

علل الشرائع، شیخ صدوق، ج 2، ص 368 - معانی الأخبار، شیخ صدوق، ص 42 - بحار الأنوار، ج 81، ص 141.

آقای حافظ علوی که قبلًا هم عرض شد مورد وثوق اهل سنت است، ایشان هم به سند خودش از محمد بن مروان نقل می کند:

سئلہ رجل عن تفسیر الأذان، قال: الله أكبر، قال فهو كما قال الله، أكبر من كل شيء... أما قوله حي علي خير العمل، قال: فأمرك بالبر، تدري بُرُّ من؟ قال الرجل: لا، قال: بُرُّ فاطمة و ولدها.

مي گويد: روزي خدمت امام باقر عليه السلام بودم و از او راجع به تفسير اذان پرسیده شد؟ گفت: الله اكبر! خداوند بزرگتر از هر چيز است... وقتی رسید به حي علي خير العمل، گفت: امر کرد خداوند تو را به نیکی، آيا مي داني نیکی بر چه کسي؟ مرد گفت: نه، گفت: بر حضرت فاطمه زهراء سلام الله عليها و فرزندانش.

الأذان بحی علي خیر العمل با تحقیق محمد عزان، ص 135.

بهترین عمل، ولایت اهل بیت علیهم السلام است :

در روایتی که در توحید شیخ صدوق است و از امام صادق علیه السلام نقل شده، می گوید:

سُئلَ عَنِ الصَّادِقِ عَنْ مَعْنَى خَيْرِ الْعَمَلِ، قَالَ: خَيْرُ الْعَمَلِ الْوَلَايَةُ.

از امام صادق علیه السلام سؤال کردند معنای خیر العمل چیست؟ گفت: بهترین عمل، ولایت اهل بیت علیهم السلام است.

توحید صدوق، ص 241- بحار الأنوار، ج 81، ص 134.

امام کاظم علیه السلام روایتی زیبا و روشن و واضح دارد که می گوید:

عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي عَمِيرٍ أَنَّهُ سُئِلَ أَبَا الْحَسْنِ الْكَاظِمَ عَنِ حِيِّ عَلَيِّ خَيْرِ الْعَمَلِ، لَمْ تَرَكْتُ مِنَ الْأَذَانِ؟ قَالَ تَرِيدُ الْعَلَةَ أَوِ الْبَاطِنَةَ؟ قَلَّتْ: أَرِيدُهُمَا جَمِيعاً، فَقَالَ: أَمَا الْعَلَةُ الظَّاهِرَةُ: فَلَئِلَّا يَدْعُ النَّاسُ الْجَهَادَ اتَّكَالًا عَلَى الصَّلَاةِ وَأَمَا الْبَاطِنَةُ: فَإِنَّ خَيْرَ الْعَمَلِ: الْوَلَايَةُ، فَأَرَادَ مِنْ أَمْرِ بَرْكَتِ حِيِّ عَلَيِّ خَيْرِ الْعَمَلِ مِنَ الْأَذَانِ أَنْ لَا يَقْعُدْ حَثْ عَلَيْهَا وَدُعَاءُ إِلَيْهَا.

از امام کاظم علیه السلام سؤال شد، چرا حی علی خیر العمل از اذان حذف شد؟ گفت علت ظاهري را اراده کردي (که آنها به مردم گفتند و بهانه آورند) یا باطنی و واقعی را (که هدفشان آن بود)؟ عرض کرد: هر دو را می خواهم بدانم، امام فرمود: علت ظاهري این بود که امر شد حی علی خیر العمل را نگویند چون اگر بهترین عمل نماز باشد، مردم مشغول به نماز می شوند و از جهاد می مانند؛ اما علت باطنی و واقعی این است که خیر العمل، ولایت اهل بیت (علیهم السلام) است، و اراده کردنده به امر به ترك حی علی خیر العمل، برای این که مردم به طرف ولایت اهل بیت (علیهم السلام) تحريك و تشویق نشوند و دعوت نشوند به سمت اهل بیت (علیهم السلام).

علل الشرایع، ص 368، علت 89 – وسائل الشیعه، ج 5 ، ص 420 – بحار الأنوار، ج 81، ص 140 .

خیلی عجیب است؛ رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم از اولین لحظه بعثت خود تا آخرین لحظه که در بستر بیماری افتاده، به ولایت علی علیه السلام و اهل بیت علیهم السلام تأکید و ترغیب و تشویق دارد، ولی با کمال تأسف، شد آنچه که نباید می شد و می بینیم آتشی که که در سقیفه روشن شد، بعد از 15 قرن، هنوز دودش به چشم مسلمانان می رود.

این چند حدیث که گفته شد، برای روشن شدن معنای خیر العمل بود و اهل بیت علیهم السلام معنای واقعی را برای افراد و صحابه خصوصی مثل ابن ابی عمیر ذکر کردند نه برای عموم مردم. (وقتی حکومت وقت، ابن ابی عمیر را دستگیر کرد، بعد از شکنجه فراوان، از او خواستند که نام یاران امام کاظم علیه السلام را بیان کند تا آنها را هم دستگیر کنند، ایشان یک مورد را هم نگفت و بعد از این که او را دستگیر کردند، خواهر او تمام کتاب های او را از ترس مأمورین حکومتی که مبادا اسرار به دست آنها بیفتند، زیر خاک دفن کرد و باران همه آن کتاب ها و آثار را از بین برد و بعد از آن ابن ابی عمیر، غالباً روایات را به صورت مرسل نقل می کند؛ چون مضمون روایات در ذهن او بوده، ولی سند را فراموش کرده بود).

نکته ای که در اینجا هست این است که: چه ارتباطی هست بین نماز و ولایت؟ حی علی خیر العمل چگونه می تواند دعوت به ولایت اهل بیت علیهم السلام باشد؟

روایات زیادی هست در اول کتاب وسائل الشیعه در این مورد و امام باقر علیه السلام می فرماید:

بني الإسلام على خمس: الصلاة و الصوم و الزكاة و الحج و الولاية؛ ولم يناد بشئ كما نودي بالولاية.

اسلام بر پنج رکن بنا گردیده است: نماز و روزه و زکات و حج و ولایت اهل بیت؛ و به چیزی همچون فراخوانده نشده است.

وسائل الشیعه، شیخ حر عاملی، ج ۱، ص ۱۸.

و در میان این پنج رکن، هیچکدام، آن اهمیت ولایت را ندارد؛ چون آنچه که می تواند نماز را نماز کند و وسیله معراج مؤمن و تقرب شود، اهل بیت علیهم السلام است. روایات متعددی داریم که اهل بیت علیهم السلام می فرمایند: **بنا عِدَ اللَّهِ**: از کanal ما، عبادت خدا انجام می شود (توحید صدق، ص ۱۵۲ - کافی، ج ۱، ص ۱۴۵). یا این که می فرماید: **مَنْ أَرَادَ اللَّهَ، بَذَّأَ بِكُمْ**: هر کس که خدا را اراده کند، باید از شما آغاز کند (زيارة جامعه کبیره). با رهنمود ائمه علیهم السلام و ثقل اصغر است که می توان فهمید، نماز و روزه صحیح چگونه است، زکات و حج صحیح، چگونه است. در عبادت اهل سنت، از همین وضو که شروع می کنند (شستن پا) تا آخر نماز، بدعت های خلفاء راشدین شروع می شود. غالباً فقهای اهل سنت می گویند که بسم الله الرحمن الرحيم گفتن در نماز واجب نیست، در قرآن هم که ۱۱۴ بسم الله الرحمن الرحيم آمده، لازم نیست و جزء قرآن نیست، آن وقت ما را متهم به تحریف قرآن می کنند. شما یک مورد را پیدا کنید که رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم در نماز قنوت نگرفته باشد، اهل سنت قنوت در نماز ندارند؛ چرا؟ چون نبی مکرم صلی الله علیه و آله و سلم در قنوت نفرین می کرد آن دسته از قریش را که زمینه ساز جنگ علیه اسلام و هدفشان نابودی اسلام بود؛ امیرالمؤمنین علیه السلام در قنوت معاویه و عمرو عاص و... را لعن می کرد. به تعبیر یکی از بزرگان، اهل سنت برای انتقام از نبی مکرم صلی الله علیه و آله و سلم و برای این که محل نفرین به اعداء اهل بیت علیهم السلام کنده شود، آمدند اصل قنوت را زیر سؤال برداشتند. همچنین است رکوع و سجود و تشهد و سلام خودشان. البته در سایر مواردشان هم همین گونه است.

البته اهل سنت این روایت را این گونه آورده اند:

قال رسول الله صلي الله عليه وسلم بني الإسلام علي خمس شهادة أن لا إله إلا الله وأن محمداً عبده ورسوله وإنما الصلاة وإيتاء الزكوة وحجج البيت وصوم رمضان

اسلام بر پنج رکن بنا گردیده است: شهادت بر وحدانیت خداوند و رسالت پیامبر و نماز و زکات و حج و زکات.

صحيح مسلم، ج 1، ص 1، اسم المؤلف: مسلم بن الحاج أبو الحسين القشيري النيسابوري، الوفاة: 261، دار النشر: دار إحياء التراث العربي - بيروت، تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي - سنن كبرى بيهقي، ج 4، ص 81 - معجم الأوسط طبراني، ج 6، ص 230.

يعني به جای کلمه ولایت، شهادتین را آورده اند. اینها ما را مسخره می کنند و می گویند شهادتین را کنار گذاشته اند و به جای آن ولایت اهل بیت علیهم السلام را اضافه کرده اند. حال آن که خود این روایت داد می زند که ساختگی است. وقتی می گوید: **بني الإسلام علي خمس** يعني آن اسلامی که مبنایش شهادتین است. رسول اکرم صلي الله عليه و آله و سلم فرمود که به من دستور رسیده که با مردم بجنگم تا آن که بگویند: لا إله إلا الله و أني رسول الله. پس این اسلامی که تشکیل شده از شهادتین است، بني علي خمس. لذا آوردن شهادتین در حدیث، مصادره به مطلوب است و اسلامی که از شهادتین تأثیر شده، مبتنی بر شهادتین است و توقف شیعی علي شیعی لازم می آید.